

verleend, welke machtiging een geldigheidsduur heeft van drie weken na heden.

### 3. Beslissing

De rechtbank:

- verleent een machtiging tot voortzetting van de crisismaatregel ten aanzien van [betrokkene], geboren op [geboortedatum], [plaats], met de vormen van verplichte zorg zoals hierboven onder 2.4. zijn genoemd;
- bepaalt dat deze machtiging geldt tot en met 25 april 2023.

### NOOT

Zie de noot onder ECLI:NL:HR:2023:663, «JGz» 2023/25.

Mr. dr. R.B.M. Keurentjes  
Rechter-plaatsvervanger, tevens hoofdredacteur «JGz».

## 32

### Schadevergoeding wegens ontbreken van rechtsbijstand na vernietiging zorgmachtiging

Rechtbank Noord-Nederland  
23 februari 2023, C/18/219818 / FA RK 23-49,  
ECLI:NL:RBNNE:2023:612  
(mr. W.P. Claus, mr. T. ter Brugge,  
mr. M.J. Oostveen)  
Noot Mr. J.F. (Jeffrey) Groen

### Schadevergoeding. Cassatie en terugverwijzing. Ontbreken van rechtsbijstand.

[Wvggz art. 1:7, 10:12 lid 3]

*De rechtbank had ten aanzien van de betrokkene een zorgmachtiging verleend. De Hoge Raad vernietigde de beschikking van de rechtbank, omdat daaruit niet bleek dat de rechter had onderzocht of de betrokkene een andere advocaat wenste, nadat de betrokkene bijstand van zijn toegevoegde advocaat had geweigerd. De Hoge Raad wees het geding terug naar de rechtbank, die de zorgmachtiging achteraf alsnog verleende. De rechtbank*

*kende aan de betrokkene een schadevergoeding van (156 dagen x € 10 per dag = ) € 1.560 toe in verband met het verstoken blijven van rechtsbijstand gedurende de looptijd van de zorgmachtiging.*

[verzoeker],  
geboren op [geboortedatum] 1992, Leeuwarden,  
wonende aan [woonplaats],  
hierna ook te noemen: verzoeker,  
advocaat: mr. M. Wierdsma, kantoorhoudende te Groningen,  
ter verkrijging van een beslissing over een verzoek om schadevergoeding door:  
*de Staat der Nederlanden*,  
vertegenwoordigd door de Raad voor de rechtspraak,  
hierna ook te noemen: de Raad.

### Rechtbank:

#### 1. Het procesverloop

1.1. Het procesverloop blijkt uit de volgende stukken:

- het verzoekschrift met bijlagen van verzoeker, ingekomen ter griffie op 3 januari 2023;
- het verweerschrift met bijlagen van de Raad, ingekomen ter griffie op 16 januari 2023;
- een e-mailbericht met bijlagen van verzoeker, ingekomen ter griffie op 16 januari 2023.

1.2. De mondelinge behandeling van het verzoek heeft plaatsgevonden op 19 januari 2023, in het gebouw van rechtbank Noord-Nederland, locatie Groningen.

1.3. Tijdens de mondelinge behandeling zijn de volgende personen verschenen en gehoord:

- verzoeker, bijgestaan door zijn advocaat;
- mr. [naam], namens de Raad;
- dr. [naam], namens de zorgaanbieder (het Universitair Centrum Psychiatrie).

1.4. De advocaat van verzoeker heeft ter zitting een pleitnota overgelegd en deze voorgedragen.

#### 2. De feiten

2.1. Bij beschikking van de rechtbank Noord-Nederland, locatie Groningen, van 7 juni 2022 is er ten aanzien van verzoeker een machtiging tot het verlenen van verplichte zorg op grond van de Wvggz verleend tot en met uiterlijk 7 december 2022.

2.2. Bij beschikking van 7 juni 2022 is een machtiging tot voortzetting van de crisismaatregel op

grond van de Wvvgz ten aanzien van verzoeker afgewezen, omdat de rechtbank het verzoek tot een zorgmachtiging heeft toegewezen en de officier van justitie geen belang meer heeft bij een beslissing op het verzoek tot voortzetting van de crisismaatregel.

2.3. Tegen de beschikking van 7 juni 2022 waarin een zorgmachtiging ten aanzien van verzoeker is verleend, is beroep in cassatie ingesteld. Bij beschikking van de Hoge Raad van 9 december 2022 is de beslissing van de rechtbank vernietigd, omdat noch uit de motivering van deze beschikking noch uit het bijbehorend proces-verbaal van de zitting blijkt dat de rechtbank, nadat verzoeker bijstand van de toegevoegd advocaat weigerde, (nader) heeft onderzocht of verzoeker toevoeging van een *andere* raadsman wenste. De Hoge Raad heeft het geding daarop terugverwezen ter verdere behandeling en beslissing.

2.4. Bij beschikking van de rechtbank Noord-Nederland, locatie Groningen, van 12 januari 2023 is het verzoek, naar aanleiding van de terugverwijzing, opnieuw (ex tunc) beoordeeld. De rechtbank heeft opnieuw een zorgmachtiging verleend ten aanzien van verzoeker voor de duur van zes maanden, te weten tot en met 7 december 2022.

2.5. Bij beschikking van 9 november 2022 van de rechtbank Noord-Nederland, locatie Groningen, is ten aanzien van verzoeker een (aansluitende) zorgmachtiging verleend tot en met uiterlijk 9 mei 2023. De zorgmachtiging van 7 juni 2022 is hiermee, op grond van artikel 6:6 lid 1 sub d Wvvgz, komen te vervallen.

### 3. *Het verzoek*

3.1. Verzoeker verzoekt de rechtbank te bepalen dat de Staat aan verzoeker een bedrag van € 15.280,- dan wel subsidiair € 14.720,- moet betalen, alsmede de kosten van de procedure en eventuele griffierechten.

3.2. Verzoeker heeft het volgende gesteld. De zorgmachtiging is vanaf de datum van de beschikking van 7 juni 2022 tot en met het einde van de termijn, te weten 7 december 2022, in strijd met artikel 5 lid 1 aanhef en onder e EVRM jo. artikel 1:7 en 6:1 Wvvgz en dus onrechtmatig, nu verzoeker geen bijstand heeft gekregen van een advocaat en zichzelf heeft moeten verdedigen ten aanzien van het verzoek met betrekking tot het verplichten medicatie te gebruiken, het beperken van de bewegingsvrijheid en vrijheidsberoving middels opname in een accommodatie. Niet nader is on-

derzocht of een andere advocaat gewenst/nodig was noch is gekeken naar de wilsbekwaamheid ten aanzien van die beslissing om de toegevoegde advocaat te wijgeren. Hiermee staat vast dat de wet niet in acht is genomen door de rechter. Aan de voorwaarden, genoemd in de eerste zin van artikel 10:12 Wvvgz, is dan ook voldaan. Ingevolge de laatste zin van dit artikel heeft verzoeker recht op een schadevergoeding, waarbij de rechter geen ruimte heeft om geen schadevergoeding toe te kennen (ECLI:NL:RBOVE:2020:3789), althans er is sprake van een laagdrempelige regeling. Wel biedt de wet de ruimte om de hoogte van de schade naar billijkheid vast te stellen.

Door de onrechtmatige vrijheidsberoving heeft verzoeker schade geleden. Hij heeft tegen zijn wil op de gesloten afdeling van een psychiatrisch ziekenhuis moeten verblijven, medicatie moeten gebruiken en beperkingen van zijn bewegingsvrijheid moeten dulden en langdurig over zijn rechtspositie in onzekerheid moeten verkeren waardoor hij stress heeft ervaren. Dat de zorgmachtiging na terugverwijzing door de Hoge Raad bij beschikking van 13 januari 2023 alsnog is verleend, doet hier volgens verzoeker niet aan af. De beschikking betreffende de crisismaatregel heeft eenzelfde gebrek als die van de zorgmachtiging, zodat ook deze periode voor vergoeding in aanmerking komt. Het is redelijk dat hem een geldelijke tegemoetkoming wordt toegekend van € 80,- per dag (ECLI:NL:RBDHA:2020:9125), over de periode van 31 mei 2022 tot en met 7 december 2022, dat wil zeggen 191 dagen, in totaal derhalve € 15.280,-, dan wel 184 dagen (alleen periode zorgmachtiging) € 14.720,-, waarbij aansluiting gezocht is bij het tarief dat gehanteerd wordt in strafzaken ingeval van, zoals in deze kwestie, ten onrechte ondergane vrijheidsbeneming. De schadevergoeding ten laste van de Staat der Nederlanden is gebaseerd op de schending van o.a. artikel 5 lid 1 aanhef en onder e van het EVRM jo. artikel 1:7 jo. 6:1 Wvvgz mede gelet op artikel 5 lid 5 van het EVRM jo. artikel 10:12 lid 3 Wvvgz en mede gelet op de beschikking van de Hoge Raad der Nederlanden d.d. 9 december 2022.

### 4. *Het verweer*

4.1. De Raad heeft de uitspraak van de Hoge Raad van 7 oktober 2022 bestudeerd en concludeert dat de rechtbank de wet niet in acht heeft genomen bij zijn beschikking van 7 juni 2022. Dit betekent

volgens de Raad dat verzoeker op grond van artikel 10:12 lid 3 Wvzgg recht heeft op een naar billijkheid vast te stellen schadevergoeding. De Raad stelt dat de rechtbank moet bepalen welke (dag)vergoeding billijk is.

4.2. De Raad meent dat de vraag wat een ‘billijk’ bedrag aan immateriële schadevergoeding is, afhankelijk is van de vraag of er wel of niet een rechtsgeldige titel bestond ten tijde van de opname. De Raad heeft de beschikking na terugverwijzing, gedateerd op 13 januari 2023, ontvangen. Uit deze beschikking blijkt dat de zorgmachtiging alsnog is toegewezen. Dat betekent dat verzoeker (alsnog) met een rechtsgeldige titel heeft verbleven op de gesloten afdeling van het psychiatrisch ziekenhuis. De Raad is bekend met jurisprudentie waarin een schadevergoeding van € 80,- per dag is toegewezen, maar dit is uitsluitend wanneer er géén rechtsgeldige titel was voor opname. Nu in deze zaak sprake is van een rechtsgeldige titel voor de opname, dient – naar mening van de Raad – een veel lagere schadevergoeding toegekend te worden.

4.3. De Raad verwijst naar een recente beschikking, van 12 december 2022 van de rechtbank Gelderland, waarbij eenzelfde soort situatie speelde (met dien verstande dat verzoekster zelf ook niet ter zitting is verschenen). De rechtbank heeft in deze beschikking het volgende overwogen: *“De rechtbank had betrokkene moeten vragen of zij bijstand door een andere advocaat wilde en wanneer betrokkene daarop instemmend had geantwoord, de zaak moeten aanhouden om haar een nieuwe advocaat toe te wijzen. Doordat dit niet is gebeurd, heeft betrokkene gedurende de gehele periode van de verleende zorgmachtiging (tot 19 augustus 2022) geen bijstand van een advocaat gehad. Uit de ter zitting gegeven toelichting blijkt dat betrokkene in haar kwetsbare situatie behoefte had gehad aan iemand die haar uitlegde wat er zou gebeuren en wat haar rechtspositie was. Door het ontbreken hiervan heeft zij spanning en frustratie ervaren. De rechtbank is van oordeel dat verzoekster om deze redenen recht heeft op schadevergoeding. Hierbij neemt de rechtbank geen mate van eigen schuld aan, gelet op de toelichting van de advocaat van verzoekster dat verzoekster ten tijde van de zitting in paniek was en haar belangen niet goed kon overzien. De rechtbank zal verweerder daarom veroordelen tot vergoeding van de schade, die de rechtbank naar billijkheid vaststelt op een totaalbedrag van € 250,-.”* Ter zitting

verwijst de Raad naar twee andere uitspraken (ECLI:NL:RBOVE:2020:1275 en ECLI:NL:RBOVE:2020:1273) waarbij de betrokkene geen bijstand heeft gehad door een advocaat bij de beoordeling van een crisismaatregel die werd afgegeven door de burgemeester. In beide zaken is een schadevergoeding van € 250,- toegekend. De Raad brengt hierbij naar voren dat het hier gaat om een kortere periode dan in het geval van verzoeker. Het is aan de rechtbank om te beslissen of in het geval van verzoeker daarom een hogere schadevergoeding dan € 250,- billijk is.

### 5. De beoordeling

#### Inhoudelijke beoordeling

5.1. Indien de wet niet in acht is genomen door de officier van justitie of de rechter, kan verzoeker of de vertegenwoordiger op grond van het derde lid van artikel 10:12 Wvzgg de rechter verzoeken tot het toekennen van schadevergoeding ten laste van de Staat. De rechter kent een naar billijkheid vast te stellen schadevergoeding toe.

5.2. Met de beschikking van de Hoge Raad van 9 december 2022 staat vast dat de wet niet in acht is genomen door de rechter. Uit het proces-verbaal van de mondelinge behandeling en uit de bestreden beschikking blijkt dat verzoeker voorafgaand aan de mondelinge behandeling uitdrukkelijk juridische bijstand van de aan hem toegevoegde advocaat heeft geweigerd en daarbij heeft aangegeven zelf het woord te zullen voeren. Verzoeker heeft daartoe tijdens de mondelinge behandeling op 7 juni 2022 aangegeven dat hij niet wil werken met het gepruts van deze advocaat en dat hij de zaak zelf heeft voorbereid. De rechtbank diende te onderzoeken of verzoeker toegang van een andere advocaat wenste. De rechtbank heeft dit niet onderzocht en daarmee is gegeven dat de wet niet in acht is genomen door de rechter.

5.3. Bij beschikking van de rechtbank Noord-Nederland van 12 januari 2023 is het verzoek tot een machtiging voor het verlenen van verplichte zorg op grond van de Wvzgg ten aanzien van verzoeker, oorspronkelijk ingekomen ter griffie op 2 juni 2022, ex-tunc (opnieuw) toegewezen. De procedurele fout is hiermee hersteld en dat is gezien de jurisprudentie van de Hoge Raad toelaatbaar. Dit betekent dat er geen sprake is geweest van het zonder rechtsgeldige titel toedienen van medicatie, het beperken van de bewegingsvrijheid en vrijheidsberoving middels opname in een accom-

modatie noch van het verlenen van verplichte zorg zonder rechtsgeldige titel. Dit is anders dan de situatie waar de advocaat van verzoeker naar verwijst (C/05/352139 / FA RK 19-1206), waar de zorgmachtiging na terugverwijzing door de Hoge Raad ex-nunc is getoetst omdat de machtiging nog niet was verlopen en voor de gehele periode (alsnog) is afgewezen. De rechtbank is van oordeel dat, nu vaststaat dat er geen verplichte zorg zonder rechtsgeldige titel is verleend, er in zoverre geen schadevergoeding dient te worden toegekend.

5.4. Verzoeker heeft tijdens de mondelinge behandeling op 19 januari 2023 naar voren gebracht dat hij wel een andere advocaat had gewenst, wanneer de rechtbank hem daartoe de mogelijkheid zou hebben geboden. Hij heeft daaraan toegevoegd dat hij, vanwege het ontbreken van rechtsbijstand, langdurig over zijn rechtspositie in onzekerheid heeft moeten verkeren waardoor hij stress heeft ervaren. Gelet op artikel 10:12 lid 3 Wvvgz dient daar een billijke vergoeding tegenover te staan.

5.5. Ten aanzien van de onderbouwing van de schade overweegt de rechtbank als volgt. In beginsel is het reguliere aansprakelijkheidsrecht van toepassing. Verzoeker moet stellen dat hij schade heeft geleden en dat er een causaal verband bestaat tussen zijn schade en de normschending. De wetgever heeft met artikel 10:12 lid 3 Wvvgz een laagdrempelige regeling in de wet opgenomen ten aanzien van een verzoek om schadevergoeding door een belanghebbende. Om die reden stelt de rechtbank geen al te hoge eisen aan het bewijs van schade, zolang er maar enige onderbouwing is en voldoende aannemelijk is dat er schade is.

5.6. De rechtbank had verzoeker moeten vragen of hij bijstand door een andere advocaat wilde en wanneer betrokkene daarop instemmend had geantwoord, de zaak moeten aanhouden teneinde hem een nieuwe advocaat toe te kunnen wijzen. Doordat dit niet is gebeurd, heeft verzoeker geen uitleg van een advocaat gehad over de reden van zijn opname, zijn rechtspositie en ook gedurende de gehele periode van de verleende zorgmachtiging in onzekerheid verkeerd over de rechtmatigheid van de zorgmachtiging. Immers na het instellen van cassatie tegen de bestreden beschikking, diende het oordeel van de Hoge Raad over de rechtmatigheid van de beschikking te worden afgewacht. Verzoeker heeft gesteld hierdoor stress te hebben ervaren.

5.7. De rechtbank is van oordeel dat, anders dan verzoeker stelt, verzoeker over de periode van de crisismaatregel, te weten 31 mei 2022 tot 7 juni 2022, in het kader van deze procedure geen aanspraak kan maken op een schadevergoeding, nu in het onderhavige geval niet wordt gesteld dat bij het verlenen van de crisismaatregel de wet niet in acht is genomen door de burgemeester.

5.8. Voor de periode daarna, dus vanaf 7 juni 2022, ligt dit anders. Verzoeker is vanaf deze datum tot 10 november 2022, de datum waarop een aansluitende zorgmachtiging ten uitvoer is gelegd en de zorgmachtiging van 7 juni 2022 is komen te vervallen (artikel 6:6 lid 1 sub d Wvvgz), verstoken gebleven van juridisch advies en bijstand en heeft gedurende deze periode in onzekerheid verkeerd over de vraag of ten aanzien van hem wel of niet rechtmatig verplichte zorg kon worden verleend. De rechtbank begrijpt dat verzoeker hierdoor nadeel heeft ondervonden, in de vorm van spanning, frustratie en onzekerheid over zijn situatie.

5.9. Gelet op de hierboven genoemde omstandigheden is de rechtbank van oordeel dat in deze situatie een schadevergoeding van € 10,- per dag over de periode 7 juni 2022 tot 10 november 2022 billijk is. Dit komt uit op een bedrag van in totaal € 1.560,- (€ 10 \* 156 dagen) aan schadevergoeding.

#### *De proceskosten*

5.10. Nu verzoeker deels in het gelijk is gesteld, zal de rechtbank het verzoek omtrent de proceskosten toewijzen. Deze kosten bedragen, met inachtneming van het liquidatietarief (twee punten á € 478,-) € 956,-. Nu aan verzoeker geen griffierecht in rekening is gebracht, zal dit verzoek om vergoeding daarvan worden afgewezen.

#### *6. De beslissing*

De rechtbank:

6.1. veroordeelt de Staat der Nederlanden tot betaling van een bedrag van € 1.560,- (*zegge duizend vijfhonderdzestig euro*) aan [verzoeker];

6.2. veroordeelt de Staat der Nederlanden in de proceskosten aan de zijde van verzoeker begroot op een totaal van € 956,-;

6.3. verklaart deze beslissing uitvoerbaar bij voorraad;

6.4. wijst af het meer of anders verzochte.

## NOOT

1. In bovenstaande zaak oordeelde de rechtbank Noord-Nederland over een casus die sterk lijkt op de zaak van de rechtbank Gelderland van 12 december 2022 (zie «JGz» 2023/29 en «JGz» 2023/30 in dit nummer). Ook hier had de rechtbank een zorgmachtiging verleend, die de Hoge Raad na het verstrijken van de looptijd ervan had vernietigd.<sup>1</sup> De Hoge Raad vernietigde de beschikking van de rechtbank omdat daaruit niet bleek dat de rechter had onderzocht of de betrokkene een andere advocaat wenste, nadat de betrokkene bijstand van zijn toegevoegde advocaat had geweigerd. De rechtbank beoordeelde de zaak opnieuw op 12 januari 2023 en verleende de zorgmachtiging (*ex tunc*) alsnog.<sup>2</sup> De betrokkene deed daarop een verzoek om schadevergoeding.

2. De rechtbank overwoog dat met de beschikking van de Hoge Raad vaststond dat de rechtbank de wet niet had nageleefd. Nu de zorgmachtiging echter achteraf alsnog was verleend, was er geen sprake van het zonder rechtsgeldige titel verlenen van verplichte zorg (waaronder opname in een accommodatie). De rechtbank oordeelde dat de betrokkene wel verstoken was gebleven van juridisch advies en bijstand, in onzekerheid had verkeerd en hierdoor nadeel had ondervonden in de vorm van spanning, frustratie en onzekerheid. De rechtbank hanteerde hierbij de periode vanaf het verlenen van de zorgmachtiging (7 juni 2022) tot de dag waarop de aansluitende zorgmachtiging was ingegaan en de eerste zorgmachtiging was komen te vervallen (10 november 2022), oftewel 156 dagen. De rechtbank achtte een schadevergoeding van € 10 per dag billijk en kende een bedrag van (156 dagen x € 10 =) € 1.560 toe, ten laste van de Staat. Tevens veroordeelde de rechtbank de Staat tot vergoeding van de proceskosten ter hoogte van € 956.

1 HR 9 december 2022, ECLI:NL:HR:2022:1837, «JGz» 2023/5, m.nt. Redactie.

2 De beschikking van 12 januari 2023 is op het moment van schrijven niet gepubliceerd. Zie voor overwegingen over de beoordeling 'ex tunc' of 'ex nunc' de annotatie bij Rb. Gelderland 12 december 2022, ECLI:NL:RBGEL:2022:7516, «JGz» 2023/29 m.nt. J.F. Groen.

3. De rechtbank Noord-Nederland oordeelde dus, net als de rechtbank Gelderland (zie «JGz» 2023/29), dat er geen schadevergoeding hoefde te worden toegekend voor een gedwongen opname of het verlenen van verplichte zorg zonder rechtsgeldige titel. In beide zaken hadden de rechtbanken achteraf alsnog een zorgmachtiging verleend. Beide rechtbanken overwogen dat de betrokkenen ten onrechte verstoken waren gebleven van rechtsbijstand en behoefte hadden gehad aan uitleg over de gang van zaken en rechtspositie. De rechtbanken kenden desalniettemin in dit verband verschillende schadevergoedingsbedragen toe. De rechtbank Gelderland achtte een schadevergoeding van € 250 billijk; de rechtbank Noord-Nederland een dagvergoeding voor, kort gezegd, de looptijd van de zorgmachtiging.

4. Waar zit nu het verschil tussen beide zaken? De rechtbank Noord-Nederland motiveert dat niet, ondanks de uitdrukkelijke verwijzing van de Staat naar de uitspraak van de rechtbank Gelderland. Het verschil tussen beide zaken zou kunnen zitten in het gegeven dat bij de rechtbank Gelderland de betrokkene zelf niet bij de zitting van de (eerste) zorgmachtiging is verschenen; bij de rechtbank Noord-Nederland wel. Dat lijkt mij niet doorslaggevend. Beide rechtbanken overwogen ook dat de rechtbanken de zaken zo nodig hadden moeten aanhouden. Ook lijkt het verschil niet samen te hangen met de formuleringen van de afzonderlijke verzoeken. Bij de rechtbank Gelderland verzocht de betrokkene om ten eerste een dagvergoeding wegens onrechtmatige vrijheidsbeneming (waarvan dus geen sprake was). Ten tweede verzocht deze betrokkene afzonderlijk om een vergoeding voor het ontbreken van rechtsbijstand. De rechtbank kende als gezegd alleen voor het laatste onderdeel een schadevergoeding van € 250 toe. Bij de rechtbank Noord-Nederland verzocht de betrokkene (slechts) om de dagvergoeding wegens onrechtmatige vrijheidsbeneming (waarvan dus ook hier geen sprake was), welk verzoek de rechtbank dus afwees. De betrokkene had niet afzonderlijk verzocht om een vergoeding voor het ontbreken van rechtsbijstand, maar uit de beschikking is af te leiden dat de betrokkene ter zitting had toegelicht dat hij wegens het ontbreken van rechtsbijstand langdurig over zijn rechtspositie in onzekerheid

had moeten verkeren en daardoor stress had ervaren (r.o. 5.4). De rechtbank achtte in dat verband (kennelijk ambtshalve) toch een vergoeding billijk. De rechtbank Noord-Nederland motiveerde dat oordeel in r.o. 5.6 duidelijk geïnspireerd door de beschikking van de rechtbank Gelderland (r.o. 5.3). Waarom de rechtbank Noord-Nederland koos voor de dagvergoeding motiveerde de rechtbank niet. Er lijkt niets anders op te zitten dan genoeg te nemen met het onverklaarde verschil en het eerder gehanteerde uitgangspunt dat een schadevergoeding naar billijkheid op grond van de Wvvgz 'in beginsel geen toelichting behoeft'.<sup>3</sup>

Mr. J.F. (Jeffrey) Groen  
Advocaat gezondheidsrecht bij Holla legal & tax

## 33

### Stoppen met roken dankzij een zorgmachtiging

Rechtbank Rotterdam  
22 juli 2022, C/10/641822 / FA RK 22-5084,  
ECLI:NL:RBROT:2022:6462  
(mr. E.M. Moerman)  
Noot Mr. A. (Ada) Blok

### Roken van sigaretten. Ernstig nadeel.

[Wvvgz art. 1:1 lid 2, 3:3, 3:4, 7:7]

*Moet tegemoetgekomen worden aan de wens van betrokkene om te blijven roken, ondanks zijn slechte gezondheid? Gezien de fysieke toestand van betrokkene en de enorme invloed die roken hierop heeft beschouwt de rechtbank het roken als ernstig nadeel in de zin van de wet. De rechtbank verleent een machtiging tot voortzetting van de crisismaatregel.*

<sup>3</sup> Vgl. Rb Noord-Holland 3 februari 2020, ECLI:NL:RBNHO:2020:691; Rb Midden-Nederland 24 februari 2020, ECLI:NL:RBMNE:2020:710; Rb Midden-Nederland 13 maart 2020, ECLI:NL:RBMNE:2020:994; Rb Rotterdam 15 april 2020, ECLI:NL:RBROT:2020:4066; Rb Amsterdam 18 juni 2020, ECLI:NL:RBAMS:2020:3078.

*de officier van justitie in het arrondissement Rotterdam*, hierna: de officier, met betrekking tot: [naam betrokkene], geboren op [geboortedatum betrokkene] te [geboorteplaats betrokkene], hierna: betrokkene, wonende te [woonplaats betrokkene], momenteel verblijvende in GGZ Delfland, locatie IJsselstraat te Berkel en Rodenrijs, advocaat mr. M.C. Bekkering te Rotterdam.

### Rechtbank:

#### 1. Procesverloop

1.1. Bij verzoekschrift, ingekomen op de griffie op 21 juli 2022, heeft de officier verzocht om voortzetting van de op 20 juli 2022 opgelegde crisismaatregel.

Bij het verzoekschrift zijn de volgende bijlagen gevoegd:

- een afschrift van de beslissing tot het nemen van de crisismaatregel van 20 juli 2022;
- de medische verklaring opgesteld door [naam 1], psychiater, van 20 juli 2022;
- de gegevens over eerder afgegeven machtigingen op grond van de Wet Bopz en de Wvvgz;
- het bericht dat er geen relevante politie-, strafvorderlijke en justitiële gegevens van betrokkene zijn;
- een uittreksel uit het curateleregister.

1.2. De mondelinge behandeling van het verzoek heeft plaatsgevonden op 22 juli 2022.

Bij die gelegenheid zijn verschenen:

- betrokkene met zijn hiervoor genoemde advocaat;
- [naam 2], psychiater, en [naam 3], verpleegkundige, beiden verbonden aan GGZ Delfland.

De curator is, hoewel daartoe behoorlijk opgeroepen, niet op de mondelinge behandeling verschenen.

1.3. Ook de officier is niet tijdens de mondelinge behandeling verschenen, omdat hij een nadere toelichting op of motivering van het verzoek niet nodig achtte.

#### 2. Beoordeling

2.1. Uit de overgelegde stukken en de mondelinge behandeling is gebleken dat er ten aanzien van betrokkene sprake is van onmiddellijk dreigend ernstig nadeel, gelegen in het bestaan van of het aanzienlijk risico op levensgevaar en ernstig li-